

NYOLCVAN ÉV KISEBBSÉGBEN

Több mint hetvenen tisztelték meg érdeklődésükkel a nem mindennapi könyvbemutatót.

Bevezetőként az Ozoray Árpád MME Cifraszúr népdalkórusa előadta Bogdán József: Fohász a déli végeken című megzenésített versét.

A bemutató vendégei Hódi Éva és Hódi Sándor a könyv szerkesztője. Hódi Éva mondta el a szerkesztők előszavát.

2000. tavaszán a Magyarok Világszövetsége Jugoszláviai Országos Tanácsa, a millennium tiszteletére, *80 év kisebbségben* címmel meghirdette pályázatát. A beérkezett legjobb művekből válogatás alapján később könyvet adnak ki.

A háromtagú bírálóbizottság: dr. Ágoston Mihály, dr. Bosnyák István és dr. Hódi Éva. A beérkezett pályamunkák közül tizenegyet díjazott és az egyetlen első díjat a kanizsai Kávai Anna: *Elindultunk a Posta úton* című munkája érdemelte ki.

A könyv két szerkesztője felváltva beszélt a könyvről és a könyvben felsorakoztatott kérdésekről, gondolatokról. Rég behegedt sebekről, amelyek talán soha nem gyógyulnak be.

Dr. Hódi Sándor elmondja, hogy a könyvben különböző valóságsszinteket találunk. Még ma is sok a feltáratlan történelmi fehér folt. Azután szólt a nyolcvanéves vándorlásról és elvándorlásról, az asszimilációról, a napi gondjainkról.

A könyv kapcsán ma sem tudok megszabadulni a gondolataimtól. A nyolcvan év alatt mit tettek értünk? És mit tettünk mi magun-

kért? Ki lesz az, aki majd a nyolcvan év kisebbségi lét teljes panorámáját felfesti erre a legújabb kori kegyetlen körképre? Ki festi meg, írja le annak a kétharmadnyi országgrész és kétharmad nemzet-

rész Feszty körképét, örök tanulsággul az utánunk következőknek.

A magyar inkább hajlamos az asszimilációra. Bármikor és bárhol a minél gyorsabb asszimilációért száll síkra, ahelyett, hogy az adott történelmi helyzetben a saját integrációjáért küzdene.

Elhangzott Bogdán József papköltő: *Ima az elmenőkért* című verse. Bogdán atya mikor írja már meg az: *Ima az ittmaradottakért* című költeményét? Atya azt mondta, hogy itt a végeken, mindegy, hogy falu vagy város az, több a temetés mint a keresztelés. Fogyunk, fogyatkozunk.

Milyen sors vár ránk? Tette fel a kérdést dr. Hódi Sándor.

Ilyen! Kanizsa lakosságának a száma is az utóbbi évtizedben ezernyi lélekkel csökkent. Nem vagyunk talán tízezren sem a „csönd szép városában”? Hány lakosa volt ennek a városnak az első világégés előtt?

Milyen sors vár ránk? Hát ilyen, mint amit láttunk ennek az érdekes és értékes könyvnek a bemutatója alkalmából. K.E., a bemutató egyik vendége, megszámlolta: hetvenegyen voltunk! Egy fiatal, egy kiskorú a nagyjával és a többi meg inkább a hatvan felé kacsingatott, vagy már azon is túl voltunk. Hetvenből egy fiatalit érdekelt az, hogy milyen ez a nyolcvan év kisebbségben.

Könyvbemutató a József Attila Könyvtárban

